

„Nowa Reforma” wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych.

Prenumerata wynosi:

rocznie:	12 koron	kwartalnie:	3 korony
W miejscu:	94 koron	W miejscu:	24 korony
7 Austro-Węgry, a przesyłką poczt. 82 „	18 „	8 „	2 kor. 70 h.
W Państwie Niemieckim 86 „	18 „	8 „	2 kor. 70 h.
W Włoszech, Francji, Anglii, Belgii, Szwajcarii, Turcji i inn. krajach 48 „	24 „	19 „	4 „

Oddzielny numer (z ostatnich trzech dni) kosztuje 10 h., z przesyłką pocztową 12 h. —
We Lwowie w Biurze dzienników A. Olszewskiego ulica Kilinskiego 2 i Płonia, ul. Karola Lu-
dwicka 9, do nabycia po 12 h. Prenumeratę przyjmuje się tylko na daty miesięcz-
ne. Listy z pieniędzmi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inseraty) uprasza się
nadsyłać franco do Administracji „N. Reformy” w Krakowie. — Listów niefrankowanych
nie przyjmuje się.

Rękopisów nadsyłanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi i Administracji: „N. Reforma” ul. Jagiellońska 10.
Telefon Redakcyi i Administracji Nr 41. — Nr rach. poczt. Kasy oszczęd. 857.484

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Samiejsoowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe; **miejsce-
wa:** administracja „Nowej Reformy” Główna trafikowa w Rynku. — Agencja J. Hoppasa
i A. Salomonowej, plac Maryacki 2. — Handel St. Karlińskiego, Sukiennice. — Handel
Kretschmera, Rynek. — Handel J. Eklera, ul. Karmelicka 18. — **Zamiejsoowa prenu-
meratę i ogłoszenia** przyjmują: Biura dzienników we Lwowie Ludwik Płonia, ul. Ka-
rola Ludwika 11, Sokołowski. — W Przemyślu Hesseles. — W Jarosławiu L. Strassberg.
W Wiedniu pp. Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie,
Lipsku, Bazylei i Wroclawiu). — A. Oppel, R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium
i Norymberdze). — Hermann Goldschmidt, M. Dukes Nachf., H. Schalek, J. Danneberg. —
W Paryżu Société Mutuelle de Publicité A. Lorette, directeur, Rue Caumartin, 61.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje administracja, Kraków, Jagiellońska 10, za opłatą od miejsca
wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz po 10 h. — **Nade-
słane** po 60 h od wiersza za każdy raz. — **Nekrologia** po 60 h od wiersza. — **Głosy publicz-
ne** po 2 kor. od wiersza nakład tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany pierwszy raz 40 h następny
po 20 h od wiersza. — **Załączniki** do „N. Reformy” (prospekty cyrkularne, ogłoszenia itp.) przyjmuje
się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejsoowych, a 1 kor od 100 egz. dla miejscowych prenu-
merat. Należność należy naprzód nadsyłać przekazem pocztowym.

Prenumeratę tygodniową

zaprowadza Administracja „Nowej Reformy”
dla osób, bawiących w miejscowościach kapie-
lowych i klimatycznych. Czas prenumeraty liczy
się od niedzieli do niedzieli. Tygodniowa prenu-
merata wynosi:

W Austro-Węgrzech	70 h.
W cesarstwie niemieckim	80 h.
W innych państwach Europy	1 K 20 h.

Za zmianę adresu dopłaca się 40 halerzy.

Co „rozstraja“?

Mówi się u nas wiele i pisze się wiele o
wzrastającym rozstroju społecznym. —
W pojęciu konserwatystów objawem rozstroju
jest już wszystko, co ma na celu emancypa-
cję polityczną i ekonomiczno-społeczną szer-
szości warstw ludności miast i wsi od przewagi
„warstw historycznych”, od ich rządów, na-
szemi instytucjami politycznymi a zwłaszcza
wyborczymi ustalonych i na długo ubezpieczo-
nych. Jeżeli to się ma nazywać rozstrojem,
to rzecz naturalna, że nie tylko w jakimś ogół-
no-cywilizacyjnym interesie, ale zarazem w in-
teresie narodowym pragną musimy, ażeby ten
rodzaj rozstroju, ten ruch emancypacyjny,
który mnoży zastępy narodowego obywatel-
stwa i życie narodowe na coraz szerszej i co-
raz głębszej opiera podstawie, robił szybkie a
trwałe postępy i zdobywcze.

Każdemu ruchowi tego rodzaju towarzyszą
jednak objawy uboczne, które już naprawdę
mają wszelkie znamiona rozstroju — objawy,
psychicznie zupełnie zrozumiałe, politycznie i
społecznie szkodliwe. Między klasami posiada-
jącymi a temi, które prócz rąk do pracy nie
albo prawie nie posiadają — między war-
stwami oświeconymi, które sobie przyswoiły
język nie zawsze istotę cywilizacji, to przy-
najmniej jej pozory — a temi, które do oświe-
ty dopiero dążą, a z niskiego obecnie stanu
kultury do cywilizacji doprowadzone być po-
winne — istnieją już nie tylko różnice dążeń
i pragnień i usiłowań, ale nieufność, rozgor-
czenie, przybierające nieraz znamiona niena-
wiści. Ten stan psychiczny jest napraw-
dę niebezpieczny i szkodliwy wszędzie i za-
wsze — a w tem wyższym stopniu w naszym
społeczeństwie narodowym, które pozbawione
jest niezależnego bytu państwowego i polity-
cznej jednoci. U nas zatem jest obowiązkiem
wszystkich ludzi dobrej woli, wszystkich pa-
tryotów w pełnem i dobrem znaczeniu tego
wyrazu — łagodzenie tego stanu rzeczy, który
już nie tylko ze stanowiska partyjno-konserwa-
tywnego, ale i ogólnonarodowego przedstawia
się istotnie jako rozstrój szkodliwy. Łagod-
zenie nie w tem znaczeniu, żeby owemu ru-
chowi emancypacyjnemu stawiać zapory i tłumić
go pod pozorem zwalczania rozstroju —
ale żeby usuwać przyczyny, które ten
ruch emancypacyjny doprowadzają na tory na-
miętej walki, rozgorznięcia, rozdrażnienia i
nienawiści natchnionej.

Nie mamy zamiaru wyczerpania dziś przed-
miotu, o którym tomy pisaliśmy. Chcie-
liśmy tylko na te powyższe uwagi powie-
dzieć słowo o fakcie, który się temi czasami
wydarzył, a który sam za siebie „mówi tomy”.
Nie podajemy nazwisk, ani miejscowości —

choćby one już były podane — bo chcemy
fakt sam traktować niejako „in abstracto”.
Właściciel dóbr, człowiek średnio zamożny,
stary kawaler, miał służącą, ku której zapo-
nął, nie powiem: miłością, ale pospolitą za-
dą. Opierała mu się — i za opór ten została
w najniegodziwszy, ohydny sposób schłastana.
Napadniętą w jej pokoju pachołcy rzucili na
ziemię, obnażyli, a „pan” własnoręcznie schło-
stał ją szpicrutą tak, że chorowała potem —
jak twierdzi sama — przez miesiąc, jak twier-
dził jeden lekarz — przez 20 dni, według
innych znowu, przez dni 18. Sprawa oparła
się oczywiście o sąd karny. Rozprawa stwier-
dziła sam fakt w sposób niewątpliwy. Wobec
takiej winy — wprost już śmieszny był spór,
czy choroba trwała dni 18, czy 20, lub 30.
Sąd winę uznał — i wymierzył winnemu ka-
rę pieniężną 200 K!!!

Czy to jest kara za taki czyn? Co znaczy
dla właściciela choćby niewielkiego majątku
ziemskiego grzywna 200 K? Czy nie nasuwa
się każdemu, bez względu na jakieś stanowi-
sko polityczno-, czy społeczno-partyjne, myśl,
że przelcieć ohydą taka powinna na sprawcę
ściągnąć karę, która była czemś więcej, ani-
żeli prostym wykupieniem się? Czy 200, czy
2000 K grzywny — wszystko jedno —
sumienie publiczne domaga się w ta-
kich razach zadośćuczynienia — a wy-
kupno zadośćuczynieniem nie jest.

I tu wracamy do naszego założenia. — Na
rozstrój składają się nie tylko czynniki
ekonomiczne i polityczne. Wchodzą tu w grę
tyśiączne imponderabilia — które razem
wzięte, stwarzają stan psychiczny, nie-
bezpieczny, szkodliwy — stwarzają roz-
drażnienie, w danym razie zaostrzając to roz-
drażnienie aż do nienawiści. Co powie chłop,
co powie robotnik miejski, co powie sługa każ-
dy, gdy dą wyrok przeczyta? „Pan u wszy-
stko wolno” — oto sens moralny, jaki on
sobie z wyroku wyprowadzi. „Pan” może
napastować sługę swoimi brutalnymi żądza-
mi — może, gdy sługa odpięga gwałt i broni
swoje honoru, kazać ją pochwytać, obnażyć,
może ją wychłostać jak się chłoscze psa nie-
posłusznego, może ją przez to na czas jakiś
nabawić choroby — to mu wolno, bo zapła-
ci za to 200 koron i wyjdzie wolny, wyjdzie
nie napiętnowany, wyjdzie z tym samym
honorom, z tą samą czcią obywatelską,
jaką się cieszył przedtem.

Owóż jedno z tych imponderabiliów, które
sa psychicznym źródłem rozstroju. A jest ta-
kich mnóstwo. Nasze władze, polityczne i
sądowe, nie przejęły się jeszcze tym duchem
bezwzględnej sprawiedliwości, pełnej
równości wobec prawa, jakim ich
postępowanie przejętem być musi, jeżeli nie
ma się przyczyniać do zwiększania rzeczywi-
stego a tak bardzo szkodliwego rozstroju spo-
łecznego. Czynny tego rodzaju, jak postęp-
ek owego pana, możliwe są wszędzie i wydarzają
się w każdym społeczeństwie. Ale miarą ich
społecznej szkodliwości jest przedewszystkiem
to, jak się społeczeństwo przez swo-
je organa wobec czynów takich zachowuje.
Stają się one wprost krzywdą
wyrządzoną ogółowi — jeżeli nie nastąpi
odpowiednie zadośćuczynienie.

Z Bayreuthu.

W sierpniu.

W Bawarii, nad Menem Czerwonym, leży
Bayreuth, miasto głośne z tego, że związane
na zawsze z nazwiskiem Ryszarda Wagnera.
Gdyby nie on, a raczej gdyby nie jego spu-
ścizna: „Das Wagner-Festspielhaus”, nie zda-
łaby co roku ze wszystkich stron świata
muzycy i miłośnicy muzyki do Bayreuthu.
Z Anglii i Francji, z Niemiec całych, Włoch
i Szwajcarii, z Austro-Węgier, z południa i
północy, z Europy i Ameryki — zewsząd na-
pływa tu co roku z końcem lipca i przez sier-
pień cała olbrzymia fala ludzi, mająca jeden
cel: być choć na jednym przedstawieniu w tea-
trze Wagnerowskim.

Dwadzieścia pięć lat ubiegło w roku zeszłym
od czasu, gdy Ryszard Wagner otworzył podwoje
swojego teatru. Trudności były wielkie, starania
możne i długie. W maju 1872 r. poświęcono
kamień węgielny pod budowę teatru Wagne-
rowskiego na gruncie, darowanym mistrzowi
przez miasto Bayreuth. Rozpoczęto budowę,
która trwała do r. 1875. Gdy już bliska była
ukończenia, nowe powstały trudności, brakło
bowiem pieniędzy. Braki te usunął król ba-
warski Ludwik II, gorliwy opiekun sztuki i
wielbiciel Wagnera. Z końcem r. 1875 rozpo-
częły się próby, a w sierpniu 1876 r. otwarto
teatr „Pierścieniem Nibelungów” — wspaniałą
tetralogią, na którą — jak wiadomo — skła-
dają się: „Złoto Renn”, „Walkirya”, „Zygryd”
i „Zmierzch bogów”. Trzykrotnie dany cykl
ten nie pokrył jednak wydatków i Wagner
wyjechał do Anglii na koncerty, z których do-
chód razem z taniutą za opery wystawione
za granicą pozwoliły jakoś związać koniec

Nowy zamach.

W Charkowie, stolicy dawniejszej Ukrainy
Słobodzkiej, rozegrał się przed kilku dniami
jeden z coraz częstszych w ostatniej dobie
rewolucyjno-terorystycznych dramatów. W pu-
blicznym ogrodzie, wśród wesoło rozmawiają-
cej grupy t. zw. wyższego towarzystwa rosyj-
skiego, wśród mnóstwa stróżów bezpieczeń-
stwa, wykonano zamach na generał-guberna-
tora charkowskiego, księcia Obolenskiego. Jak
często w takich razach bywa kula chybiła
celu, a ugodziła tego, dla którego wcale nie
była przeznaczona.

Obolenski, wbrew pierwszym doniesieniom,
żadnej nie odniósł rany, jakkolwiek „zbrod-
niarz” strzelił do niego z odległości dwóch
kroków. Kula drasnęła tylko lekko jedną z pań
rosyjskich i zgubiła się w dali. Za to następ-
ne strzały, dane przez napastnika, gdy leżał
już na ziemi, zraniły w nogę policmajstra Bez-
sonowa.

„Zbrodniarza” pochwycono i odstawiono do
więzienia. Ponieważ tożsamości jego dotych-
czas jeszcze nie stwierdzono — nie wiadomo,
z jakich sfer pochodzi i jakie motywy skłonił
go mogły do wykonania zamachu. Nie wiadomo
także, czy był to akt zemsty osobistej, czy
też... wyrok organizacji rewolucyjnej.

Z towarzyszących okoliczności wnioskując,
nie ulega wątpliwości, że mamy tu do czynie-
nia z objawem akcyi terorystycznej. Niedawno
przecież pojawiły się wieści, że partya rewo-
lucyjna w Rosji zreorganizowała się w spo-
sób, który zapowiadał dalsze zamachy. Za gło-
wne zadanie swoje uważa dziś partya ta zre-
woltowanie mas i w tym kierunku wyteża
wszystkie siły. Z jakim zaś dzieje się to sku-
tkiwnie, pokazały ruchy robotnicze i bunt
chłopskie w guberniach rosyjskich. W prokla-
macy, jaką wydała partya rewolucyjna, oświad-
cza, że właściwie brzydzi się skrytobójstwem.
Chwilowo jednakże, wobec terroryzmu rządu,
tego rodzaju broni i sposobu walki wyrzec się
nie może.

Aby zaś akcyi zamachów nie przeszkadzała
głównemu zadaniu partyi, powierzono ją oso-
bnej organizacji, t. zw. „bojowej”, która działa
na własną rękę, a od partyi otrzymuje tylko
wskazówki.

Cel tej akcyi jest dwójaki. Przedewszystkiem
ma ona rzucić postrach na sfery rządowe oraz
ich głównych działaczy i zmusić rząd do zmia-
ny obecnego systemu; po drugie ma oddziały-
wać na masy. Jak z jednej bowiem strony
odwaga i poświęcenie wykonawców zamachu
dla idei nie pozostaje bez wpływu na szerokie
kółła, zwłaszcza na młodzież, tak z drugiej
kary, wymierzone głównym przedstawicielom
obecnego systemu, wzbudzać muszą w tłumach
podziw dla tajemniczej potęgi kierowni-
ków ruchu rewolucyjnego.

Istnieje też podobno bardzo długa „czarna
lista” — obejmująca tych satrapów rosyjskich,
których wyrokiem rewolucyjnym na śmierć
skazano. Zaczęto od ministrów i od Pobiedo-
noscewa — a obecnie zabrano się do gubern-
atorów. Dotychczasowe zamachy wykazują
zaś, że kierownicy partyi nie postępują bez-
myślnie; wybierają sobie bowiem jako ofiary
tych właśnie, którzy ludności dali się we znaki
szczególniejszą, bezwzględną brutalnością.

Po generale Wahlu przyszła kolej na Obo-
leńskiego. Ten bowiem zapisał się w kro-
nice ostatnich wypadków nadzwyczajnem okru-
czeństwem. Jego to dziełem było krwawe stłu-
mienie buntów chłopskich. Wiadomo, jak przy-
tem postępował. Jeździł w ślad za rozruchami
i nahażkami kazał bić chłopów aż do bezprzy-
tomności, często na śmierć nawet. Za to otrzy-
mał order i pochwałę od cara, lecz równocze-
śnie znalazł się na czarnej liście „bojowej
organizacji”.

Obolenski ma szczęście. Raz już wykonano
na niego zamach, lecz bezskutecznie. Ponieważ
wówczas sprawy wogóle nie ujęto, rząd ogło-
sił, że wieść o zamachu jest wogóle zmyślona.
I teraz uszedł cało, co podobno — według in-
nej wersji, zawiódł pancerzowi, jaki stałe
nosi.

Sprawca zamachu skończy niezawodnie na
szubienicy. Czy okaże się równie stałym i mę-
żnym, jak morderca Bałaszew, trudno prze-
widzieć. Śledztwo w Rosji prowadzi się pota-
jemnie w takich razach; nigdy więc może nie
dowiemy się całej prawdy. To atoli nie ulega
wątpliwości, że zamach ten nie będzie ostat-
nim. Za dużo już nagromadziło się w Rosji
palnego materjału, za dużo bólu i rozpacz.
Stłumiona kilkakrotnie brutalną siłą, rozpacz
ta zrywała się zawsze na nowo; obecnie zaś
występuje z dwójgoną siłą, a co ważniejsze —
według ścisłego jak widać systemu. — Bo
i rozpacz oraz czyn z niej wypływające uję-
można w pewien system. Wówczas zaś, gdy
zacznie działać z chłodem, rozwagą, staje się
najstraszniejszą — dla tych zwłaszcza, którzy
ją wywołali. Czas bezkarnego rozpierzania się
absolutyzmu nawet dla Rosji bezpowrotnie
minął.

Gwałty pruskie.

Z Włoszczakowic (pod Wschową) w Po-
znańskiem donoszą nam o okropnych nadzy-
ciach, jakich się tam dopuszcza tamtejszy ko-
misarz pruski v. Rieben na spokojnej ludno-
ści. Mieszkańcy Włoszczakowic i okolicy po-
delegacyi jurysdykcyi von Riebena, są przy
każdej sposobności terroryzowani w najbrutal-
niejszy sposób i prowokowani. W biurze jego
dzieje się co dzień sceny nie do opisania, gdy
bezwzględny ten urzędnik w sposób nie licu-
jący z powagą urzędu, rzuca krzesłami na la-
dź wierzanych do urzędu, gdy nie są w sta-
nie rozmówić z nim po niemiecku. Katuje
on kobiety i starców, a jedną z żon tamte-
jszych gospodarzy tylko szybkim usunięciem
się zawiądzają życie, gdy v. Rieben krzesłem
za nią rzucił. W sądach setki skarg zalega na
onię urzędnika, który postępuje z ludźmi go-
rzej jak w kraju zaojowanym. Niestety nie-
sprawiedliwe i uprzedzone sądy skargi owo
pozostawiają bez skutku i zgola nie dopusz-
czają świadków powołanych do stwierdzenia
nadużyć v. Riebena. — Tak wygląda pruska
sprawiedliwość w państwie konstytucyjnem.

**Policja poznańska nie przestaje trapić pol-
skich właścicieli domów** pytaniami, czy będą
w czasie festynów wrześniowych dekorowali i
iluminowali fronty domów i okna. W pewnym
przypadku gdy właścicielka domu odpowiedziała
odmownie, zapytał komisarz, czy w takim ra-
zie pozwoli, by go udekorowano na koszt
policji? I na to pytanie odpowiedziano od-
mownie.

Policji chodzi widocznie o to, aby cesarz
nie zauważył, iż Polacy zupełnie usuwają się
od wszelkich oznak radości z powodu jego
przybycia.

**Ślub nie odbył się z powodu szklan poczt-
wych.** Ponieważ list od kapituły gnieźnieńskiej,
zaadresowany „Wielebny ks. wik. D. w
Cerekwicy” — zawierający zezwolenie na
wcześniejsze ogłoszenie trzech zapowiedzi pew-
nej pary, pocztą z powodu adresu polskiego od-
dała do biura tłumaczeń i przez to opóźniła
doreczenie listu o 8 dni, ślub owej pary nie
mógł się odbyć. Naraziło to zaręczonych i ich
rodziców na stratę przeszło 300 marek, bo wszy-
stko było już na weselu przygotowane i wie-
przek był zabity i muzykanci zamówieni. Kto
im wrócił straty? Ciekaw jesteśmy — pisze
„Dziennik Poznański” — w jaki sposób ob-
ecny nacelnik poczty niemieckiej sekretarz sta-
nu Kraetke obroni ten drastyczny przypadek
szkany, który zresztą w najwzyszy sposób kom-
promituje pocztę niemiecką. Sposobność do tego
niewątpliwie dała mu będzie w parlamencie.

Z dzienników rosyjskich.

O idei polskiej i „szowinistycznej
polskiej prasie” tak pisze „Ruslan” w arty-
kule „Cui bono?”. „Idea obudowania Polski dla
nas (Rusini) nie jest straszną. Jak znaczna część
Polaków, tak i my nie wierzmy w jej urzeczy-
wistnienie, nasywamy ją utopią”. Skąd się „Ru-
sian” o tej pesymistycznej wierze „znaczącej części
Polaków” dowiedział, nie mówi. Na czem zaś swo-
je przekonanie opiera, o tem tak powiada:

Narody, które naprawdę myślą o odzyskaniu oj-
czyzny, które rzucąją hasło takie i pragną ziszcz-
nia swego ideału — takie narody starają się uzy-
skać u druzgich narodów sympatyę, uczą swe spo-
łeczeństwo kochać swój naród całym sercem, ale i
nakazują równocześnie uszanować naród obcy, co-
dnie dążyć. Takie narody będą się strzegły, aby
nie wyrzucić świadków krzywd, bo same także
nie chciałyby krzywdy doznać.

O większości naszej prasy polskiej czytamy tu-
taj, że ona zamiast zyskiwać sympatyę dla swego
narodu, właśnie jakby się „zawzięła wyrwać sym-
patyę nawet u najprzychylniejszych ludzi”. (Sako-
da, że nie dowiadujemy się, kto są ci dla nas
„najprzychylniejsi”). Dalej twierdzi „Rusian”, że
nasze dziennikarstwo „uczy niewiastki względem
tego narodu, na którego plecach pragnie odbno-
wać swoją ojczyznę”, że nie szanuje obcych dążeń
i ideałów. Jak zaś te eundze ideały osnuwać umie-
ją Rusini, zwłaszcza ich prasa, to najlepiej po-
cząć może Nr. 169 „Dila”, przedstawiający obchód
grunwaldzki w Halleu. Nad nędznymi doświadc-
kami tego niech się śmieją radykalno-narodowi
czytelnicy „Dila”; my tylko z politycznemi rami-
onami wzruszyć możemy. Powtarzamy jeno, że (wa-
dług „Dila”) tamtejsza młodzież ruska celem „za-
protestowania przeciwko słowom polskiego księdza,
że to polska ziemia”, „w najspokojniejszym na-
stroju (!) śpiewała pieśń narodową (?)”. a podczas
mowy p. Kuzi hknęła jemu w widpawid: „Ne po-
ra Lachowi służyć” i rozszalała się „prespokojno” (!)
do domów.

Nie zapomnieliśmy oczywiście „Dila” przy końcu
wymienić po nazwiskach tych z Rusinów, którzy n-
daliż wzięli w obchodzie. Możnaż to oczywiście
uważać za pewien rodzaj denuncjacji narodowej,
o jaką się ciągle posadają wzajemnie dzienniki

Z Bayreuthu.

W sierpniu.

W Bawarii, nad Menem Czerwonym, leży
Bayreuth, miasto głośne z tego, że związane
na zawsze z nazwiskiem Ryszarda Wagnera.
Gdyby nie on, a raczej gdyby nie jego spu-
ścizna: „Das Wagner-Festspielhaus”, nie zda-
łaby co roku ze wszystkich stron świata
muzycy i miłośnicy muzyki do Bayreuthu.
Z Anglii i Francji, z Niemiec całych, Włoch
i Szwajcarii, z Austro-Węgier, z południa i
północy, z Europy i Ameryki — zewsząd na-
pływa tu co roku z końcem lipca i przez sier-
pień cała olbrzymia fala ludzi, mająca jeden
cel: być choć na jednym przedstawieniu w tea-
trze Wagnerowskim.

Dwadzieścia pięć lat ubiegło w roku zeszłym
od czasu, gdy Ryszard Wagner otworzył podwoje
swojego teatru. Trudności były wielkie, starania
możne i długie. W maju 1872 r. poświęcono
kamień węgielny pod budowę teatru Wagne-
rowskiego na gruncie, darowanym mistrzowi
przez miasto Bayreuth. Rozpoczęto budowę,
która trwała do r. 1875. Gdy już bliska była
ukończenia, nowe powstały trudności, brakło
bowiem pieniędzy. Braki te usunął król ba-
warski Ludwik II, gorliwy opiekun sztuki i
wielbiciel Wagnera. Z końcem r. 1875 rozpo-
częły się próby, a w sierpniu 1876 r. otwarto
teatr „Pierścieniem Nibelungów” — wspaniałą
tetralogią, na którą — jak wiadomo — skła-
dają się: „Złoto Renn”, „Walkirya”, „Zygryd”
i „Zmierzch bogów”. Trzykrotnie dany cykl
ten nie pokrył jednak wydatków i Wagner
wyjechał do Anglii na koncerty, z których do-
chód razem z taniutą za opery wystawione
za granicą pozwoliły jakoś związać koniec

z końcem. Przedstawienia „Nibelungów” w ro-
ku następnym również nie pokryły wydatków
i Wagner musiał zgodzić się z koniecznością,
aby widowska sierpniowe w Bayreucie urzą-
dzać nie co roku, lecz co dwa lata, tak, że
teraz, aczkolwiek 26 lat upłynęło od postawie-
nia teatru, piętnasty dopiero cykl przedsta-
wień Wagnerowskich odbywa się w Bayreucie;
w ostatnich dopiero latach widowiska odbywają
się corocznie.

Przyczyna tych niepowodzeń była zrazu nie-
popularnością tak w prasie, jak i w publiczności,
muzyki Wagnerowskiej, która dopiero w roku
1882 zyskała sobie niepodzielne prawo obywatel-
stwa. W roku tym Wagner wystawił w Bay-
reucie „Parsifala” i sam pierwszymi przedsta-
wieniami tego dzieła drygował. Niedługo cie-
piej się jednak powodzeniem swego ostatniego
dzieła. W lutym r. 1883 umarł w Wenecji.

Zarząd teatru objęła pani Cosima Wagner,
wdowa po Ryszardzie, i przy pomocy przyja-
ciół męża prowadzi go po dziś dzień. W r.
1883 i 1884 odbyły się ponownie przedstawie-
nia „Parsifala”, od r. 1886 poczęto w Bayre-
ucie przedstawiać także inne dzieła Wagnera:
najpierw „Trystana i Izoldę”, potem „Śpiewa-
ków norymberskich”. W r. 1891 śpiewano w
Bayreucie „Tannhausera”, w 1894 „Lohen-
grina” w roku ubiegłym i obecnie dano także
„Latającego Holendra”. Z wyjątkiem tedy pier-
wszej opery Wagnera „Rienzi”, która nie po-
siada jeszcze wybitnie cech muzyki Wagne-
rowskiej, „Festspielhaus” bayreucki darzy słu-
chaczyw dziełami wspaniałymi dziełami wiel-
kiego reformatora muzyki.

Już od stycznia ogłaszane są programy wi-
dowisk sierpniowych w Bayreucie. — O bilet
wstępu trzeba się wcześniej postarać, trzeba
rychło przysłać należność (20 marek). Na nie-

które widowiska bowiem już w marcu miejsca
sa rozsprzedane, w pierwszym rzędzie zaś na
„Parsifala”, który poza Bayreuthem nigdzie
wystawionym być nie może. Sprytna pani Co-
sima Wagner na wystawienie „Parsifala” za-
daniem z teatrów poza Bayreuthem pozwolił
nie chce; opera ta jest też dla Bayreuthu pra-
wdziwie przyciągającym magnesem. W sezonie
obecnym „Parsifal” miał pojąć 7 razy; gdy się
zgłosił, biletów dostać można było jedynie
na 11 sierpnia, a i to pod warunkiem, że na-
będzie się równocześnie bilet na „Holeudra”,
który śpiewanym być miał dnia następnego,
t. j. 12 b. m.

Afiszę, rozsyłane publiczności już od sty-
cznia, donosiły, że w czasie od 22 lipca do
20 sierpnia 1902 r. dane będą w Bayreucie:
„Pierścień Nibelungów” 2 razy, „Parsifal” 7
razy i „Holeuder” 5 razy. Te „Bühnenfest-
spiele” odbywają się pod protektoratem ks. re-
genta bawarskiego Luitpolda, u którego w Mo-
nachium w roku zeszłym powstał także teatr
Wagnerowski, a przedstawienia, tam dawane,
uzupełniają się wzajemnie z przedstawieniami
w Bayreucie.

W miesiącu bieżącym grane będą w Mona-
chium te opery Wagnera, których tego roku
Bayreuth nie wystawia, a więc: „Lohengrin”,
„Tannhauser”, „Trystan i Izolda” i „Śpiewacy
norymberscy”. Monachium staje więc do kon-
kurencyi z Bayreuthem, który nad stolicą ma
tylko tę przewagę, że rozporządza „Parsifa-
lem”. Do niedawna w Monachium w sierpniu
odbywał się tylko „Sezon Mozartowski”, Wa-
gnera dzieła same dla siebie wystawiał jedy-
nie i wyłącznie Bayreuth.

Do Bayreuthu prowadzą 3 główne drogi ko-
lejowe: na Norymbergę, na Bamberg i na Cheb.
Z Krakowa, kto ma tylko Bayreuth na oku,
najlepiej jechać na Cheb.

Z Wiednia kolej Franciszka Józefa pocią-
giem błyskawicznym wyruszyłem w drogę na
Pilzno czeskie, Marienbad, Cheb. Pociąg pę-
dził jak strzała, towarzyszyło mu było miłe, czas-
więc zbiegił szybko. Tylko zmartwiony mnie ja-
kiś Rumuś uważa, że na przedstawieniu w
Bayreucie trzeba wystąpić we fraku. Ja fraka
z sobą nie wziąłem. Konsekwencye przymusu
frakowego mogły być olbrzymie: albo żadna
miarą nie wpuszczą na widwisko, dopóki się
człowiek nie zdobędzie gdzie w Bayreucie na
wypożyczenie lub kupno fraka, albo wejść
trzeba przemocą, oparzyć się na tem, że się
zapłaciło grube pieniądze za bilet wstępu. —
Mogło się stać jeszcze coś trzeciego: zechcą
zwrócić pieniądze, a na przedstawienie nie pu-
szczą. Byłem zmartwiony bardzo, rozważając
te wszystkie ewentalności. Ostatecznie do-
piero w Chebie obawy me rozprószone oświad-
čeniem, że na przedstawienia można pójść w
każdym ubraniu. Na miejscu sprawdziłem, że
tak było istotnie. Strójów było wiele wspani-
ałych, szczególnie u pań, które żadnej nie
pomina w tym względzie sposobności, aby po-
kazać wspaniałość strojów, ale większa część
publiczności pojawiła się w skromnych spaco-
rowych ubraniach, a kilku widzów przybyło
nawet w strojach cyklistowskich i turysty-
cznych.

Od Chebu w czasie przedstawień Wagne-
rowskich idą do Bayreuthu nadzwyczajne po-
ciagi. Za skromną opłatą 5 marek (sa bilety
powrotne) przebyć można dwugodzinną prze-
strzeń.

O godzinie 11 rano stanął pociąg w Bay-
reucie. Już na dworcu tego, 28.000 mieszkań-
ców liczącego miasta, znać silny ruch. Komit-
et miejski, przyjmujący przyjeżdżających, zu-
pełnie bezpłatnie pośredniczy w zdobyciu mie-

szkania. Sa one nie drogie. Za 2, 3, 5 marek
dziennie dostać można bardzo dobre umie-
szczenie. Jadło niedrogie. W pierwszych resta-
uracji na terasach przed teatrem Wagnerow-
skim obiad kosztuje 3 marki, kawa 30 fenig-
ów, szklanka doskonałego bawara 13 fenigów.
Bayreuth jest więc tanim i takim był — jak
opowiadał mi jeden z dziennikarzy niemie-
ckich — przed 20 laty, gdy w nim pierwszy
raz śpiewano „Parsifala”. „In Bayreuth
ist Alles beim Alten geblieben —
mówił ów kolega z Lipska — selbst die
Hauskätzlein schuurren noch freund-
lich in den Gasthäusern zwischen
den Füßen der Gäste herum — Ur-
urenkelchen jener ihres Geschlechts,
die sich einst noch in der „Groszen
Zeit” sonnten”. Bo owi dziennikarz jest
nieprzyjacielem pani Cosimy Wagner i ciągle
wspomina te czasy, gdy sam Ryszard Wagner
przewodził swemu teatrowi.

Bayreuth, miasto same, pod wielu względami
ciekawe. Gmach stare, godne widzenia. Sam
dworzec posiada olbrzymią wieżę, którą uważa
się za ratusz, gdy się ją z miasta widzi. —
Uszedłszy z dworca kilkadziesiąt kroków, sta-
je się przed niepozornym zewnątrz gmach-
em, który jednak Baedeker radzi zwiedzić.
Jestto gmach opery królewskiej, po monachijs-
kiej i berlińskiej, trzecia pod względem wiel-
kości scena w Niemczech, stara, bo zbudowana
już w r. 1748. Wnętrze przesliczne, w stylu
Rococo, wspaniale rzeźbione. W tym to gma-
chu w maju 1872 odbył się uroczysty wieczerz
z okazji położenia kamienia węgielnego pod
budowę teatru Wagnerowskiego; sam Wagner
drygował wtedy podczas wykonania „Dziw-
ięt symfonii” Beethovena.

W drugiej zaraz ulicy, zwanej ulicą Ry-
szarda Wagnera, znajduje się willa zmarłego
mistrza, nazwana „Wohnfried”. Nad napisem

DZ_A

Wiadomości naukowe, literackie i artystyczne.

— Prof. Al. Brückner, zasłużony badacz literatury, którego dorobek naukowy lat ostatnich tyle rzucał nowego światła na dzieje literatury naszej w ubiegłych wiekach, ogłosił w „Słowie” warszawskim szereg feletonów o nowych publikacjach Akademii umiejętności, wydawnictwach „Biblioteki zapomnianych prozaików polskich” prof. T. Wierzbowskiego i „Pamiętników literatury”, wydawanych w Petersburgu przez p. St. Ptaszyckiego, a omawiając ważność ogłoszonych tam zabytków dawnego piśmiennictwa, zwrócił uwagę na zapomnianych, wzywa ogół polski do popierania usiłowań badaczy piśmiennictwa w odszukiwaniu zaginionych zabytków.

„Zagrzebanie dawnej literatury po rękopisach” — pisał prof. Brückner — a tych znów po zbiorach prywatnych wywołuje nowe pytania. Są u nas albo były do niedawna po domach i dworach cenne niezabytki przeszłości, poniewierające się albo zapomniane i schowane przed światem. Widzieliśmy np. rękopisy, modlitewnik polski z początku panowania Zygmunta Starego z kosztownymi malaturami, służył on długi czas za przykrywkę imbryczkom ze śmietanką!... Wiemy o bibliotekach prywatnych, nienalanych na poddasza i inne stosowne miejsca; co mówić o pożarach niszczących domki i dwory drewniane i przetrzebieniu w regularnych odstępach czasu skutecznym zasobom dawnej literatury, że już w XVII wieku skarżono się na rzadkość dawnych ksiąg polskich. Lecz pomimo całej zawieszki losów ocalało wiele z tej dawnej literatury.

Nie to jest rozproszonych po całym obszarze dawnej Rzeczypospolitej zbiorów prywatnych, niezasobnych, nieprzejętych, zapomnianych. W pewnym np. mieście wielkopolskiem zapożyczali się mieszkańcy przez całe lata w papier z dawnej bogatej księżniczki klasztornej i z całego obfitego niegdysiejszego; uratowano kilka marnych rękopisów, gdy się narzęście rząd w to wdał. Zabytkom tego rodzaju niepodobna dać zaginąć. I dlatego my szpecznie zwracamy się z gorącą prośbą do ogółu, niechaj tylko poszukiwaniom naszym łaskawie wspierają, a wzbogacimy naszą kulturę, świadomością jej zasobów i wartości nowymi, nieznanymi skarbami. Stare księgi i rękopisy, a raczej resztki z nich, wystarczająco zupełne dla odwołania się do nich, tają się bowiem nawet po innych księgach — w ich oprawach naprzykład. Deski drewniane okładek pokrywane kartkami, z arkuszy makulatury ślepiono całe okładki, wystrzyżano z kart pergaminowych obrzynki pod sznurek, aby nie przetraciły kart w oprawie. Z takich to obrzynków złożono przeszło dwie karty najstarszego zabytku polskiego, kazań świętokrzyskich, sięgających niemal czasów Łokietkowych. W oprawie postylli protestanckiej w Kurniku odnaleziono całe skarby literatury polemicznej, Rayowej i Innej, nawet litewskie tłumaczenie „De Deum landamus” z roku 1548.

Resztki najstarszych ksiąg łódzkich z XVI wieku z „Marcholta”, „Siedmiu Mędrców”, „Magielony”, z druków pierwszego połowy XVI wieku, „Kuchmistrzostwa” i t. d., wydobyto również z okładek. W okładkach aktów krakowskich odnaleziono najdawniejsze, nigdzie więcej nie istniejące, polskie książki do nabożeństwa. Najstarszy druk polski, jeszcze przed Marchotem (uchodzącym za najdawniejszą książeczkę polską) wydany, znalazł się na deskach książki wrocławskiej.

Ponawiamy więc szczerze nasze do ogółu miłośników rzeczy ożywczych i dbających o zrekonstruowanie naszej dawnej literatury, świadka niespożytej naszej kultury.

Głos prof. Brücknera jest rozwinięciem myśli, zawartych w niedawno ogłoszonej w tym duchu odezwie Akademii umiejętności.

Dział ekonomiczny.

Urodzaje na Węgrzech. Stan zasiewów według sprawozdań nadeszłych do ministerstwa rolnictwa do dnia 10 b. m. przedstawia się jak następuje: Zbiór zboża ozimego oceniał na 4486 milionów centnarów metr., zbiór żyta na 1360 milionów. pszenica letnia ilościowo średnio dobra, natomiast jakościowo mniej dobra, obliczając jej zbiór na 1275 milionów, owies 1150 milionów centnarów metr. Kukurydza z powodu suszy i zima w dach ostatnich zapowiada się gorzej, chmiel zapowiada się dobrze, lecz i kupa tak ilościowo jak jakościowo zadawalniająco, tytoń także się spodziewać dobrego zbioru, buraki cukrowe i pastewne zadawalniająco.

Wiedeń, 16 sierpnia. Pszenica na jesień 661 do 662. Płatnica na wiosnę 724 do 725. Żyto na jesień 610 do 611. Żyto na wiosnę 689 do 640. Kukurydza na lipiec-sierpień 630 do 632. Kukurydza na sierpień-wrzesień — do —. Kukurydza na wrzesień-październik 535 do 536. Kukurydza na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień 661 do 662. Owies na wiosnę — do —. Rzepak na sierpień-wrzesień 1075 do 1085. Rzepak na wrzesień-październik — do —. Rzepak na styczeń-luty — do —. Olej rzepakowy na wrzesień-grudzień — do —.

Kukurydza bardzo silnie, reszta spokojnie; pogoda piękna.

Budapeszt, 16 sierpnia. Pszenica na październik 663 do 664. Pszenica na kwiecień 695 do 698. Żyto na październik 677 do 678. Żyto na kwiecień 606 do 607. Owies na październik 633 do 635. Owies na kwiecień 659 do 660. Kukurydza na sierpień 490 do 491. Kukurydza na maj 508 do 504. Rzepak na sierpień 1045 do 1055.

Oferty liczne, obciążenie słaba, usposobienie słabe; pochmurno.

Kronika lwowska.

Lwów, 15 sierpnia.

Z lwowskiej Rady miejskiej. Na początku czwartkowego posiedzenia lwowskiej Rady miejskiej wnioś Radny Hudec interpelował w sprawie strażników miejskich, których był został podjęty skutkiem zwinienia biura egzekucyjnego. P. Hudec zaznaczył, że strażnicy miejscy, którzy długie lata, a niektórzy nawet przez 26 lat gorliwie służyli gminie są ludźmi bardzo pobożnymi, zwinienie biura egzekucyjnego jest więc dla nich ogromną klęską, gdyż pozostawiono ich nagie na bruku, bez utrzymania i bez nadziei, że kiedykolwiek zostaną zapotrzągnięci. Mowa prosiła o rychłe zbadanie i załatwienie tej sprawy.

Wiceprezydent Michałowski oświadczył w odpowiedzi, że Izba rachunkowa, która zajmuje się tą sprawą, rychło ją załatwi.

Po interpelacji radnego Blumenfelda w sprawie nowych linii tramwaju elektrycznego, omawiała Ra-

da sprawę budowy domu przedpożrebowego przy miejskim domu dla nieuleczalnych. Po przemówieniach radnych Gołbą, Janowicza, dra Piska i innych, uchwalono na budowę tego domu przeznaczyć 7600 koron, urządzić portywerkę, dla badania nieuleczalnych, wydających się do miasta, oraz oddać się do Wydziału krajowego w sprawie stosunku szpitala powszechnego do zakładu.

W końcu dokonano wyboru czterech komisji Rady; reszta komisji wybrała zostanie na posiedzeniu czwartkowym.

Z lwowskiego Tow. ludoznawczego. Towarzystwo ludoznawcze w Lwowie prosi porozumieć się we wszystkich sprawach, dotyczących się redakcji „Ludu” i samego Towarzystwa, z sekretarzem p. Stanisławem Zdziałskim (ul. Akademicka 11).

Tragiczna śmierć żołnierza. W stawie Pełczyńskim utonął szeregowiec 30 p. p. Czarnecki. Chciał on przepłynąć od jedynej schodków do drugiego, lecz siły go opuszczyły i poszedł na dno. Pospieszyli mu na ratunek trzej żołnierze z pływalni, lecz że woda w tym miejscu jest niezmiernie głęboka, więc dopiero po dłuższej chwili zdołali go odszukać i wydobyć z wody. Zawezwane telefonicznie pogotowie stały ratunkowe, mimo zastosowania wszelkich możliwych sposobów, nie przywróciło go już do życia i skonstatowano tylko śmierć.

Jak tego rodzaju wypadek mógł zajść w pływalni wojskowej, gdzie przecież każdego chwili powinien być ratunek, jest dla nas rzeczą niepojętą.

Samobójstwo bar. Brunickiego. Jak donosił mi, we czwartek po południu odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru Seweryn baron Brunicki, właściciel dóbr Zaleszczyk i młyn parowego „Helena” we Lwowie, zamieszkały pod l. 19 przy ul. Trzeciego Maja. Śmierć nastąpiła natychmiast. Zmarły liczył lat 52.

Powodem samobójstwa było opłakane położenie finansowe zmarłego. Z powodu odkrytych w maju 1892 r. nadużyć w gorzelnii zaleszczyckiej, zapłacił miał bar. Brunicki grubą karę fiskalną. Majątek Zaleszczyki obciążony był pożyczką hipoteczną gal. Banku hipot. na 2 miliony koron. Oprócz tego były i inne długi. W ostatnich czasach usiłował sprzedać majątek swój Zaleszczyki, za który dawano mu już 3.600.000 koron, żądał jednak 4 miliony. Na majątku zahipotekowaną jest druga żona z domu hr. Fredrówna z kwotą około miliona koron.

W rodzinie zmarłego zdarzały się często samobójstwa. Pierwsza żona jego podeszała sobie gardło, syn jego z pierwszego małżeństwa, jednoroczny ochotnik, zastrzelił się w roku szesnałym we Lwowie.

Z drugiego małżeństwa pozostał syn kilkunastoletni i dwoje małych dzieci.

Ostatnie wiadomości.

— Z Poznania donoszą: Cesarz Wilhelm pragnie widocznie podrażnić cięka w oś ludności polskiej w Poznaniu i w ten więc sposób skłonić ją do wystąpienia z rezerwy, jaką zachować uchwalono wobec bliskich już festynów. Sprowadza bowiem na festyny do grodu Przemysła dużo europejskich osobliwości, między innymi marszałka angielskiego lorda Robertsa, angielskiego ministra wojny Brodricka, generała Kelly'ego, włoskiego ministra wojny — nadto cały tuzin książąt niemieckich, pruskich, bawarskich i t. p. oraz aż 3 generałów Ameryki północnej. Podobno będzie w tym gronie także arcyksiążę Franciszek Ferdynand. Natomiast nie słychać o przybyciu któregoś z wielkich książąt rosyjskich. Czyżby i tego nawet nie osiągnął zjazd rewelski?

Mamy nadzieję, że Polacy tamtejsi będą umieli nałożyć pięta ciekawości i w rezerwy swej nie wystąpią mimo tylu wysokich gości. Jedno z pism niemieckich proponuje znów, ażeby w Poznaniu osiadł jeden z książąt niemieckich i świętosią dworu swego starał się oszłodzić lud polski i przykuć do tronu Hohenzollernów. Zaśmieliby on w każdym razie świętości stolicy arcybiskupiej i odrębności o czy ludu od tuman gnieźnieńskiego w stronę Berlina. Ciekawa to naiwność!

— Z Berlina donoszą nam: Telegram cesarza Wilhelma do księcia regenta bawarskiego z powodu odrzucenia przez centrum pozycy budżetowej na popieranie sztuki, wywołał wielkie oburzenie zarówno w prasie centrowej, jak i w prasie liberalnej kierunku Richtera. Wszystkie organa tych partii protestują przeciwko tego rodzaju mieszaninzie się cesarza do spraw ściśle konstytucyjnych. „Germania” berlińska pisze, że nie przypomniała sobie, żeby od czasu istnienia cesarstwa niemieckiego monarcha Niemiec był w podobny sposób wmięszal się w wewnętrzne polityczne sprawy którego państwa związkowego, że Bawarczyce, mianowicie wobec uczn, jakie i tak żywią względem Prusaków, nie schowają słów takich, jak „schöne Undankbarkeit” i „tieftste Entrüstung” do kieszni, że telegram cesarski potężne w Bawarii wywoła echo i że cesarz usłyszy stąd nieprzyjemne słowa.

„Jeszcze nie przebrzmiało — kończy Germania — słowo o „polskiej bucie”, które wypowiedział cesarz w Malborku, i wzbudzenie umysłów polskich ciagle jeszcze się objawia, a tu pada znowu zarzut „podłej niewdzięczności”, skierowany przeciw większości bawarskiego Sejmu, która w wykonaniu swoich praw parlamentarnych odrzuciła 100.000 marek, żądane na cele sztuki, a która doprawdy przez to nie chciała ośobiście dotknąć księcia regenta”.

Proces o rozruchy czerwcowe.

(Telefonom).

Lwów, 16 sierpnia. W dalszym ciągu przesłuchiwało dziś świadków Kazimierza Mercala strażnika miejskiego, Teodora Kawyna agenta policyjnego, Jana Kajdana kaprala policyjnego, Krowickiego i Kasika, których zeznania były częściowo obciążające, a odnosiły się do awantur na ulicy Kazimierzowskiej i spędzania robotników brukarskich przez tłum demonstrujący. Dalej przesłuchiwało brukarzy Tymickiego, Ryja, kapralów policyjnych Budyńskiego, który aresztował Krasnoida i Aczkiewicza. — Obaj zeznają okoliczności, dotyczące aresztowania i

usiłowanego przez robotników „odbijania” Krasnoida.

Ze względu na sprzeczność zeznań policyantów, przewodniczący konfrontuje obu kaprali Budyńskiego i Aczkiewicza.

Kapral Mazepa opowiada, że robotnik Riss wydzierał mu się przy aresztowaniu a nawet położył rękę na jego piersiach. Zeznają dalej kapral Sawczuk i koncepista policyjny Guckler, który interweniował przy spędzaniu brukarzy, potwierdzając, że robotnicy najbardziej skrzyżli się na Krasnoida.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania sprawy Bociana i Zubalewicza o spędzenie kosiarsza z wałów. Najbardziej decydującymi są tu zeznania obciążające komisarza policyjnego Janickiego.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości „N. Reformy”.

Lwów, 16 sierpnia. „Gazeta Lwowska” ogłasza: Namiestnictwo zatwierdziło uchwalone na walnym zgromadzeniu akcyonariuszów Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie dnia 27 kwietnia zmiany statutu tego Banku.

Antwerpia, 16 sierpnia. Podczas wczorajszego pochodu z pochodniami ogarnęły płomienie jeden powóz, w którym siedziało 5 pań. — Jedna z nich spaliła się, cztery odniosły porażenia.

Wioślarze krakowscy w Warszawie.

Warszawa, 16 sierpnia. Dziś spodziewani są tu goście z Krakowa, mianowicie wioślarze, biorący udział w międzynarodowych wyścigach wioślarskich. Powita gości osobna deputacja z prezesem klubu, Ksawerym Brunickim na czele. Przygotowano apartamenty w hotelu.

W sprawie ks. biskupa Zwierowicza.

Wiedeń, 16 sierpnia. „Polit. Correspondenz” donosi na podstawie informacji z Petersburga i Rzymu, że cofnięcie wydalenia biskupa wileńskiego ks. Zwierowicza i powołanie go na dycecezę sandmierską wpłynęło na znaczne polepszenie się stosunków pomiędzy rządem rosyjskim a Watykanem. — Wydalenie i sposób, w jaki o tem swego czasu zawiadomiono Stolicę apostolską, miały wywołać w Watykanie przynębiające wrażenie.

Komisja górnicza.

Wiedeń, 16 sierpnia. Z powodu niedawnej katastrofy w kopalniach boryslawskich ustanowiła — jak wiadomo — ministerstwo rolnictwa fachową komisję, która ma zbadać stosunki, panujące w galicyjskich kopalniach wosku ziemnego, aby postanowić, w jakim kierunku dotychczasowe przepisy policyjno-górnicze mają być na podstawie najnowszych doświadczeń uzupełnione. — Obecnie ogłoszono mianowanie członków tej komisji. Na czele jej stoi starszy radca górniczy z krakowskiego starostwa górniczego, Jan Holobek; członkami są: inspektor górniczy Franciszek Bartonec z Sierszy, starszy inżynier Franciszek Brzezowski z Privos, inżynier górniczy Adam Łukasewski z Borysławia, profesor lwowskiej politechniki Leon Syroczyski, inżynier górniczy Maurycy Werber z Borysławia. — Do komisji tej będą także należeli pełnomocnicy górniczych urzędów okręgowych w Stanisławowie i Drohobyczu, nadto mają do niej wysłać swoich delegatów robotnicy, którzy przedstawią ich życzenia, zażalenia i wnioski. Komisja zbierze się 25 b. m. w urzędzie górniczym w Drohobyczu.

Audyencya w Ischl.

Ischl, 16 sierpnia. Prezes ministrów węgierskich Szell przybył tu dziś rano. Krótko po przybyciu miał niedługą naradę z drem Koerberem, poczem o godzinie trzy kwadrans na 11-stą razem w jednym powozie udali się do wili cesarskiej. Teki z aktami przedtem już złożyła do powozu służba. Po drodze spotkali ministrowie członka węgierskiego Izby magnatów, bar. Czekonika. Dr Szell odezwał się do niego, że świetnie wygląda, na co dr Koerber zawołał: „Bo nie ma na głowie kłopotów z ugodą słową”. W dobrze poinformowanych kołach utrzymują, że na dzisiejszej audyencyi nie przyjdzie do załatwienia spornych kwestyj, że celem jej jest jedynie wyjaśnienie obustronnych stanowisk. Później dowód cesarski przenosi się z końcem sierpnia z Ischl do Schönbrunnu, odbędzie się następna audyencya prezesów ministrów tam w końcu bieżącego lub w początkach przyszłego miesiąca. Na razie mało jest widoków, iżby sprawa ugody rychło doczekała się załatwienia, gdyż dyferencyje są jeszcze zbyt znaczne, mianowicie co do wyrobów żelaznych, żelaza i masy.

Wiedeń, 16 sierpnia. Audyencya prezesów ministrów trwała do kwadrans na drugą, poczem obaj zaproszeni zostali na obiad do cesarza. Jutro dr Koerber wyjeżdża do Wiednia dr Szell do Budapesztu.

Wiedeń, 16 sierpnia. Namiestnicy Dalmacyi i Tyrolu oraz prezydent rządu krajowego Śląska otrzymali tytuł tajnych radców.

Wiedeń, 16 sierpnia. Generał zbrojmistrz Schmidt obchodził dziś 50-letni jubileusz służby wojskowej. Jubilat urodził się w roku 1834 jako syn porucznika w Nowym Sączu.

Walka o kongregacye.

Losnoven, 16 sierpnia. Ruch w okolicy na korzyść szkół kongregacyjnych trwa dalej. — Około 15.000 osób wraz z proboszczami urządziło pielgrzymkę do Volgoet, niosąc chorągwie kościelne.

Ploudaniel (koło Lesnoven), 16 sierpnia. Wierzący pozamykali wszystkie drogi, prowadzące do klasztoru, drutem kolczastym, zaś przed bramą klasztorną wykopalili rów, który napelnili wodą.

Brest, 16 sierpnia. Zamykanie szkoły w Plou-

gouvelin trwało pół godziny, musiano bowiem przedtem zdobyć barykadę, ustawioną przed szkołą. Tłum zrzucił jednego żandarma z konia.

Pariz, 16 sierpnia. Dzienniki opozycyjne „Liberté” i „Journal des Débats” stwierdzają, że oświadczenie rządu, jakoby ruch przeciw zamykaniu szkół miał być rojalistycznym, jest tylko wykrętem, aby ogólną opinię odwrócić od właściwych powodów ruchu i uwolnić się od odpowiedzialności za stosunki wywołane ostrymi zarządzeniami. Środki sądowe przeciw niektórym osobom zupełnie nie rozwiążą kwestii szkolnej.

Pariz, 16-go sierpnia. Na odbytej wczoraj w pałacu elizejskim radzie gabinetowej pod przewodnictwem Loubeta, zajmowano się sprawą szkół kongregacyjnych w departamencie Finistere.

Prezydent ministrów Combes oświadczył, że otrzymał zawiadomienie od przełożonej kongregacji zakonnic, w którym ta donosi, że już dwukrotnie wzywała zakonnic, aby słuchały rozkazów władz, jednakże wezwania jej trafiały na opór właścicieli dóbr, w których zakonnic przebywają i części ludności. — Prezydent ministrów oświadczył dalej, że ze sprawozdań oficjalnych i z informacji zasięgniętych wynika, że opór, który początkowo był tylko katolickim, teraz przybrał charakter nawskróś rojalistyczny. Ruch ten spowodował ciężkie przekroczenia, podlegające ustawie karnej, któreiż zajmie się sąd. Minister sprawiedliwości wydał już w tym kierunku wskazówki generalnemu prokuratorowi.

Mowa ministra.

Villefranche, 16 sierpnia. Na bankiecie, danym tu z powodu odsłonięcia pomnika, oświadczył minister wojny generał André w odpowiedzi na toast delegata belforskiego, że żyje miastu Belfort, aby mogło rozwinać wspaniały swój sztandar z r. 1870/1 w chwili, gdy ojczyzna cały naród powoła do broni.

Ostrzeżenie przed zamachem.

Berlin, 16 sierpnia. Z Frankfurtu otrzymano tutaj wiadomość, że w tamtejszym pałacu sprawiedliwości znaleziono podrzucony list szyfrowany, zwracający uwagę władz, że w Hamburgu ma być dokonany zamach na cesarza Wilhelma. Pomimo, że list ten uważają władze za niesmaczny żart, wysłano do Hamburga policyj z Berlina i Kolonii.

Nowy „Jack rozpruwacz”.

Szczecin, 16 sierpnia. Schwytano tu rzemieślnika Hamnera, ściganego za morderstwo na tle seksualnem. Jak się sam przyznał, popełnił on ogółem 7 takich morderstw.

Konstantynopol, 16 sierpnia. Oficjalne źródła tureckie zaprzeczają wiadomości, podane przez jeden z dzienników paryskich, jakoby jeden z członków rodziny sułtańskiej został zamordowany.

Sprawy chińskie.

Pekin, 16 sierpnia. Biuro Reutersa donosi: Angielski traktat handlowy spotyka się z wielu przeciwnieństwami tak, że odbędą się jeszcze długie obrady, zanim nastąpi porozumienie w interesach wszystkich mocarstw i zanim system pocztowy Cbin zostanie zreformowany. Ameryka i Japonia podnoszą zarzuty przeciw podwyższeniu cel, zwłaszcza cel eksportowych. Rosya zaś sprzeciwia się postanowieniom traktatu, mocą których szefem Imperial-Constans-Etablissement ma być Anglik, jak długo angielski handel ma przewagę.

Tientsin, 16 sierpnia. „Biuro Rentera” donosi, że wczoraj odbyło się oddanie Tientsinu w ręce władz chińskich.

Powstanie w Wenezueli.

Nowy Jork, 16 sierpnia. Telegram z Willensstradu donosi, że generał Mandgoa, głównodowodzący powstańców wenezuelskich oświadczył, że cudzoziemcy mogą być spokojni, nie będzie na nich wywierana żadna presja. Siły powstańców składają się z 25 oddziałów po 1000 ludzi. 2/3 części kraju są w rękach powstańców.

Katastrofa kolejowa.

Czerniowce, 16 sierpnia. W otwartem polu przed stacją Czerepkoutz wykołcił się wczoraj częściowo pociąg osobowy Nr. 314. Część wagonów wywróciła się, 17 podróżnych odniosło obrażenia. Pierwszej pomocy lekarskiej udzielił rannym w 30 minut po wypadku lekarz kolejowy z Chlibokiej, a po upływie następnej godziny 4 lekarzy, przybyłych pociągami ratunkowym z Czerniowca. Podróżni odjechali do Czerniowca pociągami ratunkowym. Przerwa w ruchu, spowodowana tym wypadkiem potrwa mniej więcej 60 godzin. W tym czasie ruch osobowy odbywać się będzie zapomocą przesiadania. Ruch towarowy na przestrzeni Hadik Falva-Hliboka będzie na ten czas zupełnie zatrzymany.

Redaktor odpowiedzialny:
Władysław Prokiesz.
Wydawca:
Michał Konopiński.

NADESLANE.
(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcji).

Ciągnięcie już 4 października 1902!

Losy loteryi c. k. wiedeńskiej policyi po I K. 1500 wygranych, między niemi 100 głównych wygr. rzeczywistej wartości

!!koron 50.000 koron!!

Pierwsze trzy wygrane koron 25.000 — 5000 — 1000 na żądanie

Wypłaci się gotówką

po oddaniu listu ustawowego podatku od wygranej.

Losy dostępne można we wszystkich kantorach wymiany, trafikach, kolekturach loteryjnych i w Biurze loteryjnym policyi w Wiedniu, I, Singerstrasse 2, które każdemu los posiadającemu przśle za darmo i opłatnie listę cięgnięcia.

„Jedwab Henneberga” — prawdziwy tylko, jeżeli pochodzi wprost z fabryki — błyszczący, czarny, biały i barwny, od 60 do 14 65 złr. za metr. Dł. każdego opłatanego losu do domu. Probi natychmiast! Opłata lista do S. caryi 25 h, karta koresp. 10 h.

G. Henneberg

fabrykant jedwabów (wylącz. c. i. k. nadw. dostaw.)

Podziękowanie.

Wszystkim, którzy okazali mi współczucie i ciężkim moim smutku z powodu śmierci mego syna, s. p. Stanisława, przedewszystkiem Najprzewielebniejszemu Duchowieństwu Przyjaciół i Znajomym, Uczniom gimnazjum, Kapelmistrzowi i Członkom orkiestry „Homonie”, składam na tej drodze serdeczne „zapłać”.

Franciszek Piszek.

Nowy Sącz, 12 sierpnia 1902.

Pierwsze w kraju

Kursa buchalleryjne w drodze listów zastępujące w zupełności naukę ustną **gwarantującą**

koncesyjonowaną szkoły handlowej Henryka Rauscha w Tarnowie.

Po ukończeniu kursu próby egzamin i świadectwa uzgodnienia z c. k. Politechniki we Lwowie.

Wpisy na kursa szkolne już się rozpoczęły.

Bardzo praktyczny w podróży!

Niezbędny po krótkim używaniu.

Przez władze sanitarne badany.

Świadcstwo: Wiedeń, 3 lipca 1887

Kalodent

niezbędny

KREM DO ZĘBÓW

Do czystego utrzymania zębów nie wystarczają same wody do zębów. Usunięcie wszelkich, na zębach ustawicznie się tworzących, szkodliwych osadów może nastąpić tylko przez mechaniczne czyszczenie w połączeniu z kremem do zębów, orzeźwiający i antyseptyczny działający, jakim okazał się „**KALODENT**” — już we wszystkich cywilizowanych państwach z bardzo wielkim skutkiem rozpowszechniony. (2475-3-5)

Kursa telegraficzne

Wiedeń, 16 sierpnia. Zamknięcie giełdy o g. 3 m. 30.

Akcyje austriackiego Zakładu kredytowego 687.—. Akcyje węgierskiego zakładu kredytowego 730.—. Akcyje Anglobanku 278.—. Akcyje Unionbanku 539.—. Akcyje Landbanku 419/60. Akcyje Bankvereinu 454/50. Akcyje Bodencredit 926.—. Akcyje Galicyjskiego Banku hipotecznego 542.—. Akcyje kolei państwowych 716.—. Akcyje kolei południowej 69.—. Akcyje N. Tramwaje lit. A.—. Akcyje N. Tramwaje lit. B.—. Akcyje kolei Elbethal 464.—. Akcyje kolei Północnej 5670. Akcyje kolei Czerniowieckiej —. Akcyje Alpin 396.—. Akcyje Rima Muranyi 497.—. Akcyje Praskiego Towarzystwa żelaznego 1520.—. Akcyje fabryki brońi 328/50. Akcyje tureckie tytoniowe 296.—. Obligacje węgierskie indemnizacyjne 97/65. Renta majowa 101/85. Austriacka renta koronowa 94/95. Węgierska renta koronowa 94/40. 56 l. Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 94/40. 4% Listy Banku krajowego 97/10. 4 1/2% Listy Banku krajowego 101/10. 4% Listy Banku hipotecznego 96.—. 4 1/2% Listy Banku hipotecznego 100/30. 5% Listy Banku hipotecznego 110.—. 4% Galicyjskie obligacje propinacyjne 99/25. 4% Galicyjska pożyczka krajowa z roku 1893 97/25. 4%. Pożyczka miasta Lwowa 94/20. Losy tureckie 111/25. Marki 117/06 Rubla 95/3.—.

W usposobieniu z początku brakło podniecia zewnętrznej, koele p. przejęciowo ożywione, alpin słabsze, zamknięcie silne.

Cukier (spok.) 17/10, spirytus (bez zmiany) 39/80.—.

Nafta bez zmiany.

Berlin, 16 sierpnia. Zamknięcie giełdy o g. 4 m. 15. Austriackie kredyty litmo 210/23. Austriackie koleje państwowe ult. 153/70. Disconto comandy. ult. 183/30. Towarzystwo handlowe ult. 154/30. Warszawa-Wiedeń ult. 117.—. Tureckie losy ult. 114/25. Renta wloska ult. —. Austriackie banknoty Kasa 35/25. Wiedeń krótki K. 85/35. Banknoty rosyjskie K. 216/25. Krótkie Nowy Jork K. 420.—. 4 1/2% listy zastawne Królestwa Polskiego K. —. Listy likwidacyjne Królestwa Polskiego K. —. Banknoty Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej K. 41/25. Konsolidacy K. 92/40. Lombardy ult. 18/40. Niemiecki bank państwowy K. 155/90. Akcyje żeglugi hamburskiej ult. 106/80. Warwa szakrótke K. —.

Cennik Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie
s 16 sierpnia 1902 r. godzina 1 w południe.

	Kotory
Ruble papierowe	252 50 258 50
Marki niemieckie	116 10 117 20
Franki papierowe	95 — 95 50
Dwudziestofrankowi w złocie	19 — 19 10

I. Waluty	plac	ładaj
4% Listy zastaw. prem. Banku hipot.	110 —	—
4 1/2% Listy zastawne Banku hipotecz.	103 20	10

Maskoff. Sybir

ant narodowy w 4-ch aktach
przez autora „Tamtego”).
2 kor., z przesyłką kor. 2-30.
bycia we wszystkich księgarniach.
1819 5 10

Milówce, pięknej górzystej oko-
licy jest realność do
dania. — Kolej. Sąd. Urząd podatkowy
sejsu. Wiadomość: BARTMAN Kraków,
Zwierzyniecka 22. 1863 3 3

Antoni Borzęcki

właśc. Zakładu Fotograficznego
Kraków, ul. Zwierzyniecka 13,
polecia się taskawym względem P.
T. Publiczności. 1843 3 10
Ceny umiarkowane.

Uczniowie szkół średnich

znajdą pomieszczenie i troskliwą o-
piekę. Konwersacja niemiecka i po-
moc w naukach na miejscu. Blizsza
wiadomość: **Woczyńska, Kraków**,
ul. Krupnicza L. 19, parter. 1851 4 6

Stanisław Leśniakowski

elektromechanik, Kraków, ul. Grodzka
L. 48, obok kościoła św. Piotra,
polecia swą pracownię
mechaniczną.

Urządza dzwonki elek-
tryczne, telefony,
gromochrony itd.
Podejmuje się wszel-
kich napraw, jak ma-
szyn do szycia, apa-
ratów lekarskich tak
z prądem stałym jak
i przerwany, oraz
inne naprawy, w za-
kres mechaniki weho-
dzące, uskuteczni-
am w jaknajkrótszym
czasie i po jaknaj-
umiarkowanych
cenach, ręką za su-
mienne wykonanie.
1841 2 6

Kto chce kupić barchanów i flanel
bardzo dobrych po niższych
cenach za zadatkami i zaliczką,
niech się zwróci do

JANA WALDEHAUERA jun.
tkałni w **Szlukenowie** (Schlukenau)
Czechy. 1860 2 2

Heim'a Meidingerowskie piece.
Przez wynalazcę prof. dr. Meidingera wyłącznie
upoważniona fabryka

H. HEIM, c. i k. nadwor.
dostawca.

Wiedeń-Döbling
i L. Kohlmarkt Nr. 7.
PRAGA, Hybernargasse 7. BUDAPEST, Thonethof.
Patenty we wszystkich państwach.
Pierw. nagrodami odznacz. na wszyst. wystawach.
Wyborne regul. wentyl. piece
z kominkami.

Do mieszkań, szkół, biur itd.
całkiem skromne a gustowne.
Dowolnie długo można palić
koksami: do 24 godzin trzymają
ciepło po napaleniu węglami
kamiennymi.
Opalanie kilku pokoi tylko
jednym piecem.
Piece wagonowe
„Heim'a“
piece Hestia.
Heim'a kominki
dym niszczące.
Napalanie bez hałasu. Przy
usuwanu popiołu i żużli nie
ma kurzu. By oczyścić z kurzu,
można wierzchnie ściany odjąć
nie rozbiierając piecea.
Kominy nie wydają dymu. Zar trwa przez
czas nieograniczony. Nadają się do każdego
paliwa. Dotychczasowe osłony kominka mogą
być użyte. Jeden kominek może ogrzewać
kilka pokoi niezależnie.

„Heim'a“
Piece Meidingerowskie.

Ostrzegamy
przed naślado-
waniami —
zwracając u-
wagę na znak
ochrony, jak tu obok, odłany na wewnętrznej
stronie drzewiczki piecea.
1743 3 0

„Heim'a“
kaloryfery niszczące dym.
CENTRAL. OPALANIA wszelkich systemów.
Suszenie do celów gospodarczo-rolniczych
i przemysłowych.

Ilustrowane cenniki za darmo i oplatnie.

Za pośrednictwem każdej księgarni nabyć
można dziełko rady sanitarnego dra Mü-
lera, traktujące o
**nałwałonym systemie nerwo-
wym i piciowym.**

Dziełko to, odznaczone nagrodą pieniężną,
pojawiało się w 30 wydaniu.
Przesyłka w kopercie za 60 ct. w zna-
czkach listowych. 417 30 52
Curt Röber, Brunszwig.

Świeżo opuściło prasę:

William Morris. Sztuka, jej troski
i nadzieje. I. Sztuki niższe. Prze-
kład **Edmunda Biedera.** Cena 1 k.
60 hal.

Dawniej wyszły:
Ed. Bieder. Poezje Ser. L. ozdobione
rysunkami art. St. Machalskiego.
Cena 2 k. 60 h. w ozdobnej oprawie
3 k. 60 h.

Nakładem księgarni **D. E. Friedleina**
w Krakowie. Rynek główny Nr. 17.
Telefon Nr. 452. 1531 12 0

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

F. E. Zajaczek i Lankosz

poleca
Sukna i Sieraczki na liberye,
pokrycia powoz. i wózków,
na bundy i burki.

Najmłodniejsze **Kangary i Korty**
wyrobu własnego, oraz oryginalne
angielskie.

Koce, Derki, Filce dywanowe, Flanelo
wstążone, **Wełno** do watanowania i wszelkie
Podszewki. 1610 26 0

Składy w Krakowie, ul. Bracka L. 5,
we Lwowie, ul. Teatralna L. 3,
dla sprzedaży hurtownej i drobiazgowej.

Morele (aprykozy), najlepsze, wysyła
za zaliczką 3 kor. 50 hal 1867 3 3
Rubin Prinz w **Zaleszycach.**

Pilsner

prawdziwy mieszczański,
zdrowa, smaczna kuchnia,

Śniadania,
Obiady,
Kolacje
polecia handel delikatesów

ED. KLIMEK
1494 w **KRAKOWIE.** 9 0
Ceny przystępne.

PIĘKNOŚĆ NIEZAWODNA

otrzymanie się przez użycie **Mydła glicery-
nowo-benceosowego J. Wiśniewskiego.**
które usuwa piegł, liszaje, wagi i wszelkie
wyrzuty, czynią skórę piękną, białą.

Składy: w **Krakowie** J. Wiśniewski, skład
apteczny, ul. Stradom 7; w **Bochni** Jan Mi-
chlik, drogueria; we **Lwowie** Fridrich Bea-
nock, ul. Hetmańska 4. — Z powodu licznych
podrabiań uprasza się wyraźnie żądać „Mydła
Jakoba Wiśniewskiego, magistra farmacji”
1773 67 0

NOWO ZAŁOŻONA Bodega Vinavigo

Skład win hiszpańskich,
francuskich, reńskich i au-
stryackich, koniaku, rumu
i likierów,

Kraków, Rynek L. 21, róg ul. Brackiej.
Sprzedaż na butelki i kieliszki.
Polecia naturalne napoje Szanow.
Publiczności. 273 64 104

„Insektor“

**zakład ciepłota owa-
dów**, tudzież myszy i szczurów
w mieszkaniach i magazynach, oraz che-
micznego desinfekcyonowania tychże
zapomocą pary lub roślin nieszkodli-
wych ani dla ludzi, ani dla zwierząt
domowych, przyjmuje zamówienia w
Krakowie, ul. Bracka 10.
1701 5 0

100—300 złr. miesięcznie

mogą zarobić osoby każdego stanu we
wszystkich miejscowościach niezawodnie i
uczciwie, bez kapitału i ryzyka, przez sprze-
daz prawie dowolnych papierów państwo-
wych i losów. Zgłoszenia przyjmuje **Ludwik**
Österreicher, Budapest, Deutsegasse Nr. 8.
1032 27 0

Pierze gęsie!

nowe niedarte: 1/3 klg. szarego ct. 15
1/3 „ białego „ 30
nowe darte: 1/3 „ szarego „ 35
1/3 „ białego „ 50
przesyła pocztą od 5 klg. i wyżej
za pobraniem pocztowem 1611 29 52

J. Haldek
w **PRADZE, ul. Tyńska L. 17.**

Kto chce dużo pieniędzy?

Miesięcznie do 1000 koron można
łatwo zarobić uczciwie i bez ryzyka.
Przysłać natychmiast swój adres pod
G. 51 do Annoncen-Bureau des
**„Merkur“ Nürnberg, Mendel-
strasse L. 23. 174 33 52**

ZAKŁAD NAUKOWY ŻEŃSKI

(PENSYONAT) 8-MIO KLASOWY Z OSOBNYM
KURSEM WYŻSZYM JEDNOROCZNYM

W KRAKOWIE, UL. ŚW. JANA L. 15

przyjmuje wpisy i udziela informacji przed wakacjami do 15-go
lipca, zaś później od 20-go sierpnia.

Nauka rozpoczyna się w Pensyonacie 9 września, na Kursie wyższym
15-go października b. r. 1554 32

L. Mieladowska. **H. Strażyńska.**

Kraków ulica Radziwiłłowska Nr. 29.

ZAKŁAD ROENTGENOWSKI

Zaopatrzony we wszelkie najnowsze przyrządy do wytwarzania
promieni Roentgena.

Badania temi promieniami t. j. prześwietlanie lub fotografowanie wskazanem jest:

- 1) w chorobach narządów oddechowych,
- 2) w chorobach serca i tętnic,
- 3) przy złamaniach i zwichnięciach,
- 4) w chorobach kości i stawów,
- 5) w chorobach zębów i szczęk,
- 6) przy ugrzęźnięciu w ciele ludzkim ciał
obcych, jak: igły, pociski i t. p.
- 7) przy kamieniu nerkowym i pęcherzowym.

Leczenie promieniami Roentgena wskazane jest także w różnych chorobach skórnych.

Dr. Artur Frommer

1746 4 0 sekundaryusz oddziału chirurgicznego szpitala św. Łazarza.

ordynuje od godz. 2 po południu, ul. Radziwiłłowska Nr. 29.

Hotel Saski w Krakowie

polecia pokoje z komfortem urządzone od 2 kor. wzwyż,
oraz zawiadamiamy P. T. Gości, że od d. 1go sierpnia
prowadzimy restaurację we własnym zarządzie i przy-
mujemy zamówienia na uczy weselne, bale, rauty, obiady
zbiorowe i t. p.

Salę odstępujemy na wszelkie zgromadzenia i koncerty.

1809 5 0 Zarząd Hotelu: **P. Muszyński.**

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Convert po zhr. 2 i 3-50.

Adwokat Dr. Tauber

w **Przemysłu** 1864 3 3

poszukuje młodszego koncypienta.

Jak lat poprzednich przyjmuję pod
warunkami przystępnymi **uczniów**
na mieszkanie. Dozór męski, opieka
staranna. **M. Stehlik.**
1861 2 4 **Kraków, Rynek Nr. 7.**

Majątek podgórski

przy gościńcu, 1 1/4 godz. od kolei, ob-
szaru 735 m., w czym za 60.000 K. lasu
zaraz rębny, rola w kulturze, budynki
doskonałe, dwór mur. z parkiem — z po-
vodu choroby właściciela, pod bardzo
dogodnymi warunkami wypłaty zaraz
z inwentarzami wybor. do sprzedania.
Wiadomość: **H. Z. 100** poste rest. **Lwów.**
1764 6 6

W SZCZAWNICY przy górnym Zakładzie z powodów
familijnych jest do sprzedania lub wdzierżawienia

Hotel Polski

na warunkach bardzo przystępnych. Wiadomość u właściciela w Szczawnicy
w Hotelu polskim. 1729 8 10

Christoph'a lakier

bezwonny, schnie natychmiast. Paczka kor. 11-80.
W **Krakowie:** Szarski i Syn, Rynek gł. L. 6.
W **Jaworznie:** T. Dendera, w **N. Sączu:** K. Miller, w **Białym:** E. Kruppa,
w **Zywcu:** J. Danko, w **Mielcu:** S. Brandmann, R. Anisfeld. 790 15 20

Wszelkie gatunki nawozów sztucznych:

Superfosfaty, Mąkę kościaną parowaną i preparowaną, Saletrę chilijską,
Siarkan amonowy i potasu i t. d. — dalej **Fosforan wapnowy** (wapno
pastewne)

polecia po najniższych cenach

arcyksiążęca **Fabryka kleju, spodyum, mąki kościanej**
i kwasu siarkowego w **Zywcu.** 1237 10 12

W Zakopanem

ul. Chałubińskiego 21 i 23,
Ludwika Szejgera

Zakład dla młodzieży męskiej,

pensjonat z nauką bądź gimnazjalną bądź realną, z egzaminami
półrocznymi w szkołach publicznych. Opłata od 100 złr. miesię-
cznie za utrzymanie i naukę. Młodzież przyjmuje się w wieku
od lat dziewięciu. 1799 6 6

Bayer'a Salicylowy plaster kauczukowy

jest środkiem racjonalnym do zupełnego, bezpiecznego i bezbolesnego usunięcia
odgniotków, wzdymek i zgrubnień skórnych.

1 koperta tego znanego ze skuteczności plastru wraz z dokładną wskazówką użycia kosztuje
30 ct., na prowincję 35 ct. po przesłaniu należytości w znaczkach listowych. Zamówienia prze-
syłać pod adres: **Apotheke „zum Römischen Kaiser“, Wien, I., Wollzeile 13, Hugo Bayer, Apotheker.**
Na składzie w **Krakowie** ma **Konstanty Wiśniewski, ul. Floryańska.** 880 9 15

Wiedeń

Oddawna słynny pierwszorzędnny dom

L. Mayredera Hôtel Matschakerhof

w samym śródmieściu w pobliżu Graben i Stephansplatz. Stosownie do wymagań nowocze-
snych przebudowany z restauracją i jadalnią, świeżo zaopatrzony we wszelki komfort (winda,
światło elektryczne we wszystkich ubikacjach, łazienki, telefon). Pokoje od 4 koron wraz ze
światłem i obsługą. 1647 5 5

Kule bilardowe

Towarzystwo Wydawnicze
we Lwowie, ul. Pelczyńska 1,
poleca do nabycia, we wszystkich księgarniach
następujące dzieła:
Sz. Askenazy. Przemyśle polsko-pruskie. 5 kor.
Z. Balicki. Egoizm narodowy wobec etyki (nie-
cenzuralne w zaborze rosyjskim). Kor. 1-20.
P. Chmielewski. Henryk Sienkiewicz w oświe-
tleniu krytycznym. 3 kor.
Dr. Z. Daszyńska-Golińska. Przelom w socya-
lizmie (niecenzuralne). Kor. 4-50.
Dr. St. Eljasz-Radzikowski. Styl zakopiański
(bogato ilustrowane). 3 kor.
J. Grzegorzewski. Z pod nieba wschodniego,
nowele i fragmenty z podróży. Kor. 5-20.
J. Kasprzowicz. Bunt Napierokiego (ilustrowa-
ne, niecenzuralne). Kor. 3-20.
J. Kasprzowicz. Gineceum świata, 4 poematy
(niecenzuralne). Kor. 3-60.
J. Kasprzowicz. Wybór poezji. 3 kor.
L. Kulczycki. Anarchizm współczesny (niece-
nzuralne). 5 kor.
T. Korzon. Zamknięcie dzieł wewnątrznych
Polski za Stanisława Augusta (niecen.) 80 h.
B. Koskowsky. Finlandya. Kor. 2-60.
Ks. J. Londzin. Zaprowadzenie języka polskiego
w szkołach ludowych w Ks. Cieszyńskim.
(Dochód czysty na gimnazjum polskie w Cie-
szynie). 1 kor.
Ks. A. Macoszek. Przewodnik po Śląsku cie-
szyńskim (bogato ilustrowany). 2 kor.
— Widołowski. Mapa fizyczna ziem polskich (bar-
dzo odpowiednia do nauki historii i geogra-
fii ojczyznej). Kor. 1-80, podklejona na pło-
tnie kor. 2-60.
N. N. Potęga wojenna Rosji w świetle najnow-
szych danych urzędowych (z mapką dysloka-
cyjną pogranicza zachodniego). Kor. 5-50.
Piaśtun (W. Naake-Nakeski). Spór czesko-po-
lski na Śląsku cieszyńskim. 1 kor.
J. K. Potocki. Współzawodnictwo i współdzia-
łanie. (Społeczeństwo jako organizm — Ge-
niesz i tłum — Dobór miłosny — Kobieta
i mężczyzna — Wrogowie nauki). 6 kor.
A. Potocki. Stanisław Wyspiański, studium li-
terackie (niecenzuralne). 3 kor.
F. Popławska. Dwie mogiły, powieść dla star-
szej młodzieży (niecenzuralne). 3 kor.
J. L. Popławski. Życie i czyny pułkownika Z.
Milkowskiego (T. T. Jeża), (niecen.). 50 hal.
Pereświt. Bajka. Alegoria smutnych dzieł
niemowl (niecenzuralne). 2 kor.
K. Rakowski. Ocknienie, dramat nagrodzony
(niecenzuralne). Kor. 1-50.
K. Rakowski. Powstanie poznańskie w r. 1848
(niecenzuralne). 6 kor.
Wł. Studnicki. Rozwój form politycznych i sto-
sunki ekonomiczne Szwajcarii (niecenzural-
ne). Kor. 2-40.
Wł. Studnicki. Wyodrębnienie Galicji. Kwestya
bytu tej dzielnicy (niecenzuralne). 2 kor.
Świerk. Z szarej przędzy, powieść z współcie-
snego życia w Galicji (niecen.). Kor. 4-50.
St. Szczepanowski. Idea polska wobec prądów
kosmopolitycznych. Aforizmy o wychowaniu
(niecenzuralne). 2 kor. 1589 7 0
M. Zych. Szyfrowe prace, powieść ze stosun-
ków w Królestwie (niecenzuralne). 4 kor.
M. Zych. Rozdział nas kruk, wrony..., no-
wele (niecenzuralne). Kor. 3-60.
W. Zmudzi. Bór, powieść (niecen.). Kor. 3-20.
Niedola, nowele (niecen.). 2 kor.

NAJLEPSZE HYGIENICZNE
Towary Gumowe
do celów sanitarnych
polecają 1771 72 0
Reim i Spółka
w Krakowie, Rynek 37, linia A-B,
Cenniki darmo. — Wysyłka dyskretnie.

Bursztynowa
glazura do podłóg,
Momentowa glazura
do podłóg,
Marxa emalia biała
i kolorowa 752 15 18
dająca barwę i połysk za jednym pociągnięciem,
z fabryki lakierów **LUDWIKA MARXA**
w Wiedniu, w Moguncji i Petersburgu.
Prędko schnące, trwałe zapuszczenie, którego
dokonać może każdy, dobre na podłogi, sprzęty
kuchenne i na przedmioty domowego gospodar-
stwa każdego rodzaju z drewna, blachy, lub
żelaza. Wyborne, myć się daje pociągnięciem
ścian w płótkarniach i kuchniach.
Składy mają w Krakowie: Fr. Lenert,
Reim i Sp., R. Drobner.

Browar parowy w Trzcinicy
(poczta, telegraf i stacja kolei państw.)
poleca **P. T. Publiczności**
„Piwo Bawarskie“
napemiane do flaszek i pasteryzowane
w browarze. 334 22 24
„Piwo Bawarskie“ jest 14-stopnio-
we, w gatunku, jak silne importowane
piwo z Monachium i Kulmbach.

„Piwo Bawarskie“
wyrabiane wyłącznie ze słoju wysoko
suszonego bez domieszki słoju prażo-
nego, wskutek czego jest o wiele ła-
godniejszego smaku, niż piwo z bro-
warów bawarskich i niemieckich przy-
pominające smak karmelu.

„Piwo Bawarskie“
zaleca się bezkrywym osobom, szcze-
gólnie paniom i rekonwalescentom.
Zamówienia na „**Piwo Bawarskie**“
uskutecznia wyłącznie browar w Trzci-
nicy, a nie jest jak w wielu innych bro-
warach zagraniczn. przez pośredników
i propinatorów do flaszek nalewane.
Piwo marcowe, eksportowe i bok.
Browar parowy w Trzcinicy został odznaczony
złotymi medalami, krzyżami zasługi i dyplom.
honorowemi, za piwa bawarskie, marcowe, eks-
portowe i bok, na następujących wystawach:
w Krakowie, Berlinie, Bordeaux, Brukseli, Ham-
burgu, Londynie, Napolu, Paryżu, Pradze, Rzy-
mie, Ried, Strassburgu i w Wiedniu.
Cenniki rozsyła Browar
darmo i oplatnie.

Przemysł krajowy!
Czekolada Parowej Fabryki czekolady
w tabliczkach i cukrów deserowych
B. Borowski i Spółka w Krakowie, ul. Bracka Nr. 5.
1/2 klgr. czekolady od 80 cent. — 1/2 klgr. najlepszych cukrów od 1 zlr. 1803 5 0

Upzyw. i patent. — 15 razy odznaczona. — Wystaroza jedna
próba. — 10.000 użnań. — Dotychczas bez konkurencyi.
„Exsiccator“
de Ritter
Skład w WIEDNIU, III., Parkgasse Nr. 10,
we własnym domu.
Pewnie działający środek do wyniszczenia w domu grzyba i do
wysuszenia wilgotnych murów lepiej niż zapomaca wszystkich
innych preparatów. 1622 11 0
— Ilustrowane broszury darmo i oplatnie. —
Ażeby się każdy mógł przekonać także z małej ilości „Exsiccatora“ o jego dobroci i wyborności, fabryka wysyła także pocztą po 5 i 10 klgr.
za 2 zlr. 30 ct. i 4 zlr. 30 ct. Osobistościom nieznanym wysyła się po otrzymaniu należytości.

GUWERNANTKI
nauczycielki, guwernerzy oraz bony Francuzki,
Niemki i wychowawczynie freblanki różnej na-
rodowości — są do umieszczenia przez **Biu-
ro nauczycielskie Stefani Łapszów z Trembeckich**
Zwilling w Krakowie, ulica św. Jana Nr. 2, róg
Rynku głównego. 1776 52 52
2ch lub 3ch studentów
znajdzie umieszczenie na rok szkolny
1902/1903 w domu **O. H., Kraków,**
ulica Starowiślna Nr. 27, parter,
drzwi na prawo. 1866 4 10

PERFUMERYA ZENO & CO.
NADWORNÍ DOSTAWCY,
Wiedeń, I., Graben Nr. 7,
słynny Dom dla francuskich, angielskich i niemieckich oryginalnych
perfum i osobliwości,
polecają **kasetki skórkowe i pluszowe, z grzebykami, perfumami**
i do pielęgnowania paznokci (manicure),
jakoteż wielki wybór **szczotek, grzebieni, szczoteczek do zębów i do**
paznokci w każdym gatunku.
Jako osobliwości domu poleca firma swą słynną
i znaną jako wyborną Eau de Cologne Zeno
po K. 1, 2, 4, 8, 14 i 16 K. 1613 7 8

Bierze się na kawaleczek cukru i zżywa
w razie potrzeby 20 do 40 kropli, albo też,
aby osiągnąć natychmiast uspokojenie ner-
wów, naciera się i zwilża bolące miejsce
Balsamem A. Thierrego
z zielonym znakiem ochronnym zakonnic
i kapsla zamkniętą, na której są wyci-
nięte słowa: **Jedynie prawdziwy.** Do nabycia
w aptekach. Pocztą oplatnie 12 małych lub
6 dużych słoików 4 koron. Aptekarz **Thierry**
(Adolf) LIMITED, apteka pod Aniołem-Stróżem
w Przegrodzie pod Rohitsch - Sauerbrunn. —
Unikać naśladowictw i uważać na zielony
znak ochronny z zakonnicą, zarejestrowany
we wszyst. cywilizow. państwach. 1882 3 5

WYROB KRAJOWY.
1249 23 25
Egipskie tutki
i bibułki cy-
garetowe

Są
obecnie
za naj-
lepsze
znane.
Fabryka:
Lwów, ul. Pańska 10.
WYROB KRAJOWY.
Od przeszło 50 lat znana
WYPOŻYCZALNIA KSIĄZEK
E. i A. Gumplowiczów
ulica Bracka Nr. 5,
ma stale na składzie wszelkie nowości
w polskim, niemieckim, francuskim i an-
gielskim języku, i poleca się względem
P. T. Publiczności. 23 15 0

Tylko dla Panów!
Polecane po niskiej cenie zegarki wyciągają zawsze jeszcze stronom pie-
niądze z kieszeni, nie zadowolniając ich, gdyż wiele ludzi daje się wziąć na
lep, w tej dobrej myśli, że tak bardzo zachwalany zegarek może przecież do-
brze iść i przeto nie jest rzeczą ryzykowną ofiarować na próbę 3—4 złr.
Niestety, widzi się znowu zawód, próbuje się dać zegarek do naprawy zegar-
mistrzowi, płaci się za to 1—2 złr., zegarek atoli po krótkim czasie znowu
nie idzie. Wtedy sądzi się oczywiście, że ten zegarmistrz na niczem się nie
rozumie, idzie się więc do innego, któremu znowu trzeba zapłacić, i dopiero
po licznych niepokojeniach o ponowną pomoc pokazuje się, że pieniądze na
naprawę wydane, są jakby wrzucone w błoto, gdyż ordynarnego wnętrza ze-
garka nie można doprowadzić do należytego funkcjonowania. — Polecam przeto
wszystkim Panom prywatnym, urzędnikom, doktorom, kupcom i robotnikom,
ażeby kupili sobie **prawdziwy zegarek kolejowy.**
Kosztuje on wprawdzie: nikłowy 11 złr., srebrny otwarty 16 złr., po-
dwójnie kryty 22 złr., jest atoli bezsprzecznie **najlepszym zegarkiem,**
gdyż odznacza się nadzwyczaj dokładnym chodem. Jest on także stosunkowo
najtańszym zegarkiem, gdyż nie potrzebuje żadnej naprawy, a jeżeliby przy-
padkiem coś się stało wskutek upadnięcia, to wszelką naprawę uskutecznia
się natychmiast przez trzy lata za darmo.
Prawdziwym jest **zegarnek kolejowy** tylko wtedy, jeżeli ma na sobie za-
rejestrowany znak ochronny.
Wyłączną sprzedaż na Austro-Węgry ma tylko 1459 11 0
Jakób Better, zegarmistrz i jubiler w Zywcu.
— Niestosowne przyjmuje się napowrót z wszelką gotowością. —

Zacherlin
działa znakomicie jako nieprześcigniony „niszczyciel robactwa.“
Kupować atoli „tylko we flaszkach“
wszędzie tam, gdzie są wywieszone „plakaty“ Zacherlina. 979 7 9

Jeszcze Polska nie zginęła!
PIĘŚNI PATRYOTYCZNE i NARODOWE.
Zebrał Fr. Barański.
Wydanie trzecie pomnożone.
Cześć I. Muzyka, układ na fortepian i do śpiewu, na 126 stronicach, nuty do
110 pieśni.
Cześć II. Słowa, na 200 stronicach tekst do przeszło 300 pieśni. 1704 9 20
Cena K 4-50, z przesyłką K 5.
Nakład Księgarni Polskiej we Lwowie.
ADRESY
do bezpłatnej Księgi Reklamowo-Adresowej
wszystkich stanów i zawodów
po 3 Korony przyjmują
K. KRZYSZTOFOWICZ, T. LASSOCIŃSKI i Ska
Kraków, ul. Lubicz Nr 7. 1673 13 0

Do poręczy drogowych
POLECAM:
stalowe rury 52 m/m. za metr bieżący kor. —65
gotowe poręcze ze słupkami z rur, za metr bieżący „ 2—
z trawersów. za metr bieżący „ 2-40
żelazne **parkany** 2 metry wysokości, z siedmioma drutami
kolezastemi cynk., za metr bieżący „ 2-50
rury używane 52 m/m zewnątrz, z mufkami, **do wodociągów,**
za metr bieżący —80
1122 20 25
E. PAULUS, GORLICE.

Franciszek Jan Kwizda,
c. i k. nadworny dostawca w Korneuburgu pod
Wiedniem.
Katalogi z licznymi ilustracjami wysyła na żądanie
za darmo i oplatnie.

KWIZDY Korneuburgski
prosek do paszy
Dyetyczny środek dla koni, bydła rogatego i owiec. Od 50 lat używany
prawy we wszystkich stajniach, w braku apetytu, w złym trawieniu, dla
poprawy mleka i zwiększenia wydajności mleka u krow przeciw pękaniu
kocci. Cena 1 pudełka K. 1-40, 1/2 pudełka 70 hal. Prawdziwy tylko z po-
wyższym znakiem ochronnym do nabycia we wszystkich aptekach i dro-
gueryach. Główny skład Franciszek Jan Kwizda c. i k. austro-węg., k. ru-
muński i ksiądz. bulgar dostawca nadworny. Aptekarz okręgowy, Korneu-
burgu pod Wiedniem.
53 14 20

SALVESOL
pochlania nikotyne, czyniąc ją zupełnie nieszkodliwą
dla palącego papierosa, czego zwykła wata dokazać ni-
gdy nie może.
To najnowszy wyrób i wynalazek
FABRYKI TUTEK CYGARETOWYCH
„NORIS“
W. Bełdowskiego
magistra farmacyi w Krakowie.
Ządajcie tutek „NORIS“ ze „**SALVESOLEM**“.
Do nabycia w trafikach.
✂ **Próbki wysyłam darmo i oplatnie.** ✂

10 ciągnięć rocznie.
Główne wygrane: Frk. 100.000, 80.000, 75.000, lirów 35.000, 20.000 itd.
2° **król.serb. los państwowy na 100 frank.,**
każdym razem główna wygrana frnk. 80.000.
Król. serbski los tabaczny na 100 franków.
Główne wygrane frnk. 100.000, 25.000, 75.000.
Włoski los czerwonego krzyża na 25 lirów.
Główne wygrane lirów 20.000, 35.000, 20.000, 35.000.
Za gotówkę sprzedają tę grupę losów na podstawie dziennego kursu (około 155 koron), lub
odstępują ją na **36 rat miesięcznych po 5 koron.** Niepodzielne prawo gry po złożeniu
pierwszej i drugiej raty wprost u mnie. Pierwszą i drugą ratę proszę przesłać przekazem
pocztowym, zaś dalsze spłaty przez pocztową kasę oszczędności. 1539 8 10

Edward Urban,
Dom bankowy w Bernie, Grosser Platz 25, w domu własnym.
Rzetelnych odpredających (agentów) potrzebuję wszędzie.
Ceny niskie, prowizya wysoka.
Dra FRYDERYKA LENGIELA 10 41 0
Balsam brzożowy
Już sam sok roślinny, płynący z brzozy, jeżeli na pniu prze-
dzinawiono kore, znany jest od niepamiętnych czasów, jako naj-
znakomitszy środek piękności; jeżeli się jednak ten sok wedle
przepisu wynalazcy przyrządzi w drodze chemicznej jako balsam,
w takim razie dopiero nabiera prawie cudownej siły.
Jeżeli wieczorem posmarujemy twarz lub inne miejsce skóry
tym balsamem, to już **nazajutrz rano odpada prawie nie-
znaczne tępłe ze skóry, która staje się przeto lśnią-
co biała i delikatna.**
Balsam ten wygładza na twarzy zmarszczki i blizny powsta-
łe z ospy i nadaje twarzy młodocianą barwę, a cerze białość,
delikatność i świeżość; usnuwa w najkrótszym czasie pęgi, plamy
wątrobiane, blizny, czerwoność nosa, stłuszczenie i wszelkie inne nieczystości cery. Cena
słoika z opisem użycia 1 złr. 50 ct. **Dra Lengiela mydło benzoowe,** nałagodniej-
sze i najodpowiedniejsze mydło dla skóry, umyślane przyrządzone po 80 ct.
Do nabycia w każdej większej aptece, mianowicie: we Lwowie u Z. Ruckera;
w Krakowie u Wiktora Redyka; w Czerniowcach u Golichowskiego nast. Mahl apt.
Schmidt & Fontin, droguerya; w Tarnopolu u Marc. ana Kryżanowskiego; w Tarnowie
uM. Adlera, J. Niesiołowskiego; w Bielsku u Alfr. Blumenthala i w drogueryi A. Haas.

Krajowa Fabryka rękawiczek, bandaży i t. p. Br. Bilewskich w Krakowie obok kościoła N. P. Maryi poleca
wypróbowanej dobroci rękawiczki: glacé, jelonkowe, kangurowe, niciane i jedwabne. „Nowość“ rękawiczki glacé do prania w wodzie.

